

[Horn.]

at vi har jo spekuleret længe. Vi har længe spekuleret over dette Spørgsmaal fra alle Sider, men vi kan ikke blive ved med at spekulere paa det og snakke om det. Baaede for Landbruget som Erhverv, for Landarbejderne som Befolkningsgruppe og for Landet som Nation er det nødvendigt, at vi naar ud over at spekulere paa og snakke om Tingene. Vi maa naa til en Realitetsforhandling om disse Ting. Jeg mener, at disse Spørgsmaal er saa alvorlige, at ingen har Lov til at sige, at vi maa kun overveje og spekulere. Det er et negativt Standpunkt, som vi ikke kan fortsætte med, hvis vi vil klare os i Konkurrencen med andre Lande.

Jeg synes, at de Toner, vi hørte, i høj Grad ligner dem, som vi hørte, dengang L. S. var repræsenteret her i Salen. Den Klagesang synes jeg man skulde se at komme bort fra, for den fører ikke til noget positivt Resultat hverken for Arbejderne eller for Landbruget som Erhverv. Vi har hørt den i 15 Aar.

Vi har nu gennemlevet 5 Besættelsesaar, hvor man talte om, at naar disse Aar var overstaaet, skulde det blive bedre. Men indtil nu synes jeg ikke, at man fra Landbrugets Side har givet Udtryk for, at der var Vilje til at forbedre Forholdene. Det kan derfor ikke staa uimodsaet, at man fra Arbejderside stiller det ensidigt op. Det er ikke vor Hensigt at se bort fra de Problemer, der melder sig for Landbruget, men vi maa sige til Landbruget og dets Repræsentanter her i Rigsdagen, at det nytter ikke, at man nu ruller sig sammen som et Pindsvin og ikke vil tale om disse Ting, for Danmark har Behov for, at vi faar talt ud om dem, og at vi naar til en Løsning.

Jeg vil meget alvorligt henstille til Landbrugets Repræsentanter, at man kommer til Forstaaelse af, at vi maa have dette Forhold bragt i Orden af Hensyn baaede til Erhvervet, de paagældende Arbejdere og vort Land.

Hans Pinstrup: Var det bare muligt at gøre Eksperimentet, at det ærede Medlem Hr. Chr. A. Christiansen kunde vaagne op i 1788 i Stavnsbaandstiden, vilde det ærede Medlem sikkert ikke behøve mange Sekunder for at træffe sit Valg og derefter bekende sine Vildfarelser.

Med Hensyn til Ungdommen paa Landet tør jeg roligt sige, at der ikke i mange Erhverv gøres et saa stort, omfattende og maalbevidst Arbejde for Ungdommens Dygtiggørelse som netop inden for Landbruget. Landet over er der en stærk Bevæ-

gelse og et maalbevidst Arbejde i Gang, hvor netop disse unge, hvad der ikke er almindeligt inden for andre Erhverv, i deres Arbejdstid faar Mulighed for at dygtiggøre sig. Landbruget ønsker ikke den længst mulige Arbejdstid, tværtimod; ingen kan varmere end Landbruget ønske, at det var muligt at nøjes med den i Lovforslaget foreslaaede korte Arbejdstid.

Men vi lever nu i en Virkelighedens Verden, der maa tages Hensyn til. Er det virkelig det ærede Medlems Mening bevidst, med lukkede Øjne, at være med til at formindske Landbrugsproduktionen, saaledes at baaede Eksport og Import mindskes og dermed Arbejds mulighederne her i Landet ogsaa for Byernes Befolkning og endvidere vore Muligheder for at hjælpe Europas sultende Befolkningsmasser? Hvad vil det ærede Medlem skaffe til Erstatning for den mindre Landbrugseksport, der uvægerligt vil være en Følge af Lovforslaget?

Det er et daarligt Tidspunkt, dette Lovforslag er fremkommet paa, et Tidspunkt, hvor dets Gennemførelse vil være til stor Skade for Landet, mere for Landet end for Landbruget, og ogsaa mere for Landets øvrige Befolkningsgrupper, end det vil være det for Landbrugserhvervet som Helhed. For Landmændene kunde maaske finde Vej frem, saaledes at den enkelte Landmand kunde sikre sig imod det, man her foreslaar. Det er et skadeligt Lovforslag, og derfor mener jeg, at dette Lovforslag ikke bør gennemføres.

Victor Larsen: Det ærede Medlem Hr. Chr. A. Christiansen som Ordfører for det kommunistiske Parti kender aabenbart ikke rigtig til de Forhold, hvorom han selv har stillet Forslag. Forholdet er det, at vi i høj Grad har Kontrakter baaede om Arbejds løn og Arbejdstid. Der findes en stor og betydelig Arbejdsgiverforening paa Lolland-Falster, Arbejdsgiverforeningen for Land- og Skovbrug, en Arbejdsgiverforening paa Sjælland, paa Fyn, paa Bornholm, og der findes Arbejdsgiverforeninger for store Dele af det jyske Landbrug, og det er for længst en anerkendt Kendsgerning, at naar disse Arbejdsgiverforeninger havde fastsat Arbejds løn og Arbejdstid, saa var det Normen for hele det danske Landbrug, for det var simpelt hen ikke til at komme udenom for de Mennesker, der beskæftigede Arbejdskraft. Det kan godt være, at man enkelte Steder — jeg kan godt sige: købte sig Afvigelser. Det er sket, at der har været Smaaforandringer i de forskellige Kontraktforhold; men Arbejdstiden laa fast, og derfor kunde jeg